

GAZDASÁGI
VERSENYHIVATAL

VERSENYTANÁCS

Vj/046-022/2010.

A Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa a dr. B. V. jogtanácsos által képviselt **OTP Bank Nyrt.** (Budapest) ellen a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának Vj-114/2007. számú eljárásban megállapított megsértése miatt kiszabandó bírság összegének megállapítása tekintetében indult versenyfelügyeleti eljárásban - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

határozatot

A Versenytanács a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása tilalmának Vj-114/2007. számú eljárásban megállapított megsértése miatt az OTP Bank Nyrt.-t 100.000.000 Ft (Egyszázmillió forint) bírság megfizetésére kötelezi.

A határozat felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított 30 napon belül a Fővárosi Bíróságnak címzett, de a Versenytanácsnál benyújtható vagy ajánlott küldeményként postára adott keresettel lehet kérni.

Indokolás

I.

Az eljárás előzményei

1. A Versenytanács Vj-114/2007/19. számú határozatában megállapította, hogy az OTP Bank Nyrt. (korábbi elnevezéssel: Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Nyrt.) a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor

- a Lakossági Forint Folyószámla,
- a Junior Folyószámla,
- a Diákszámla,
- a Lakossági Elektronikus Számlacsomag,
- a Lakossági Aktív Számlacsomag és
- a Lakossági Takarékszámlához

kapcsolódó, 2007. március 26-tól 2007. április 27-ig, valamint 2007. július 16-tól 2007. augusztus 17-ig tartó betétlekötési akciói során televíziós reklámban, óriásplakáton, kültéri plakáton és a számlakivonaton a fogyasztókat nem, illetőleg nem teljes körűen tájékoztatta arról, hogy a két hónapos, akciós forint alapú lekötési konstrukcióban a maximális kamat csak úgy érhető el, ha

- a megtakarítás a korábbi, 2007. március 22-i egyenleget meghaladó mértékű,

- továbbá a megtakarítás 5.000.000 Ft, vagy azt meghaladja.

A Versenytanács megállapította továbbá, hogy az eljárás alá vont a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, amikor „Az OTP Bank mindig a legjobb megtakarítási módot kínálja” állítást szerepeltette egyes tájékoztatásaiban.

A Versenytanács az eljárás alá vontat 132.000.000 Ft bírság megfizetésére kötelezte.

A bírság kapcsán a határozat rögzítette, hogy

- a Versenytanács, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 78. §-át alkalmazva a bírság összegének megállapítása során, a TV, óriásplakát, kültéri plakát, ügyfeleknek megküldött számlakivonat reklámköltségéből indult ki,
- a bírság összegének meghatározása során a Versenytanács a Tpv. 78. §-ának (3) bekezdésében foglaltak szem előtt tartásával járt el,
- a kiszabandó bírságnak egyrészt arányosnak kell lennie az elkövetett jogsértéssel, másrészt elrettentő erőt is kell hordoznia,
- a bírság összege nem lehet több a vállalkozás előző évben elért nettó árbevételének 10%-ánál.

A bírság összegének meghatározásakor a Versenytanács figyelemmel volt

- arra, hogy a tájékoztatások nem kizárólag jogsértőnek minősülő közléseket tartalmaztak,
- az eljárás alá vont piaci helyzetére, arra, hogy a piac meghatározó szereplője,
- a tájékoztatásokkal elért fogyasztói kör nagyságára,
- a fogyasztóknak kínált termék bizalmi jellegére,
- a tájékoztatással elért piaci részesedés növekedésének mértékére,
- a jogsértéssel érintett időszak hosszára,
- a reklámoknak az eljárás alá vont image-ának számára kedvező módon történő befolyásolására való alkalmassága, amely nemcsak rövid távon jelentkezik.

A Versenytanács súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy az elmúlt években az eljárás alá vont a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartást tanúsított.

A Versenytanács a bírság összegét csökkentő körülményként tekintettel volt arra, hogy a szerződés megkötését megelőzően ismertté válhat az akciós kamat elérésének feltételrendszere.

A 132.000.000 Ft bírság összegének meghatározásakor a Versenytanács arra is tekintettel volt, hogy ez az összeg alkalmas lehet arra, hogy az eljárás alá vontat visszatartsa hasonló jogsértések elkövetésétől.

A „Mindig a legjobb megtakarítási mód” kijelentés tekintetében a Versenytanács a jogsértést megállapította, azonban az eljárás alá vont versenyjogi elvárásokhoz történő azonnali alkalmazkodása miatt a bírság kiszabásától eltekintett.

2. A Vj-114/2007/19. számú határozattal szemben az eljárás alá vont keresetet nyújtott be.

3. A Fővárosi Bíróság mint elsőfokú bíróság a határozatot részben, a jogkövetkezmény alkalmazása tekintetében hatályon kívül helyezte és e körben a Gazdasági Versenyhivatalt új eljárásra kötelezte. Egyebekben a keresetet elutasította, megállapítva, hogy a vizsgált kommunikációs kampány fogyasztók megtévesztésére alkalmas volt. A szankció alkalmazása körében a határozatot hiányosnak és megalapozatlannak minősítette.

4. A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Kf. 21.484/2008/7. számú jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta. Egyetértve az elsőfokú bírósággal megállapította, hogy a határozat indokolása hiányos, mert a határozat kizárólag az értékelt körülmények felsorolását tartalmazza, és nélkülözi az egyes körülmények értékelésének levezetését. Általánosságban elfogadta, hogy egyes körülmények (így például a reklámozásra fordított költség) döntő súllyal figyelembe vehető, azonban szükségesnek tartotta ennek külön indokolását, és a reklámköltség üzleti titokként kezelésének feltüntetését, az adat titkosítására vonatkozó egyértelmű utalást. Nem fogadta el, hogy a reklámköltség általánosságban a bírság kiindulási alapja lehet. Megállapította, hogy az ismételt jogsértés súlyosító vagy közömbös körülményként értékelhető, mert az egyedi eltérések különböző értékelést tesznek szükségessé. Nem fogadta el, hogy az ismételt jogsértések száma - külön törvényi rendelkezés hiányában - szorzótényezőként alkalmazható, és azt sem, hogy a szankcióalkalmazás körében a Versenytanács saját gyakorlatára hivatkozhat. Az elsőfokú bíróságnak új eljárásra vonatkozó útmutatását akként pontosította, hogy a Versenytanácsnak az eljárás alá vont által ténylegesen elkövetett jogsértés súlyához, jellegéhez és a feltárt enyhítő, súlyosító körülményekhez igazodóan kell a bírság összegét megállapítani, elsődlegesen figyelembe véve a Tptv. 78. §-ának (3) bekezdésében meghatározott szempontokat. Értékelhetőnek tekintett olyan tényezőket is, amelyek az adott jogsértéshez relevánsan hozzátartoznak. Előírta az enyhítő, súlyosító nyomaték indokának közlését, az enyhítő és súlyosító körülmények egymásra gyakorolt hatásának bemutatását, a kiindulási alap, a számítási módszer és a tényezők meghatározását. Kiemelte, hogy a Versenytanács szorzótényező alkalmazását külön indokolni köteles. Vizsgálандónak tartotta a korábbi, elmarasztaló határozatokat követően tanúsított eljárás alá vonti jogsértő magatartásokat is.

5. A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II. 37.453/2009/5. számú ítéletében a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf. 27.484/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartotta, azzal, hogy mellőzte a másodfokú ítélet indokolási részéből azt a megállapítást, hogy

- az alperes saját jogalkalmazási gyakorlatára határozatai indokolásában nem hivatkozhat,
- nem lehet a bírságösszegezésének alapja a jogsértő magatartás reklámköltsége,
- a korábbi jogsértések számát mint szorzót a bírságösszegezésének meghatározásánál az alperes nem alkalmazhatja.

Az ítélet indokolása szerint a Legfelsőbb Bíróság a konkrét egyedi határozatra vonatkozó másodfokú ítéleti megállapításokkal nagyjából egyetértett, mert a Versenytanács a szankcióalkalmazás körében meghozott döntését kétségtelenül hiányosan indokolta, a feltüntetett körülmények jellegét és azok jellegének súlyát, egymásra gyakorolt hatását nem állapította meg, ezáltal e körülményeket ténylegesen nem értékelte, így döntésével nem támasztotta alá, hogy a Tptv. 78. §-ának (3) bekezdése szerinti követelménynek megfelelő, a jogsértéssel arányban álló büntetést alkalmazta. A Fővárosi Ítéltábla abban is helyesen foglalt állást, hogy a Versenytanács mulasztását nem mentheti, hogy egy enyhítő és egy súlyosító körülményt nevesített támadott határozatában, mivel ezek a megállapítások sem tekinthetők a határozat elégséges megokolásának. Az alperes felülvizsgálati hivatkozása ellenére a határozat 40., 41. és 42. pontjából nem vezethető le, hogy a Versenytanács - azon túl, hogy a reklámköltségből indult ki - pontosan mely körülmények és milyen szempontú

értékelésével, vagy akár egyéb számítási módszer - így bírságalap és szorzó - alkalmazásával jutott-e el a 132.000.000 forint megállapításáig.

Tekintettel arra, hogy a határozat a bírság összegszerűségére vonatkozó részének lényegi hiányosságai az érdemi bírósági felülvizsgálat lehetőségét kizárták, a másodfokú bíróság is - a hiányosság feltárásán túl - csak általános érvényű, elvi megállapításokat és útmutatásokat tehetett, melyekkel a Legfelsőbb Bíróság nagyobb részben egyet értett.

E körben helyesen hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a Tpv. 78. §-ának (3) bekezdése példálózó felsorolást tartalmaz a bírság kiszabása során értékelendő körülményekről, mely rendelkezés nem zárja ki az egyedi jogsértéshez tartozó egyéb körülmények figyelembe vételét, és e jogi szabályozás szükségessé teszi az egyedi értékelés levezetését, mert a Versenytanácsot valóban széles, de nem parttalan mérlegelési jogkör illeti meg, a döntési folyamat ellenőrizhetősége a valós bírósági kontroll feltétele. A Versenytanács döntéshozatala során alapvetően a törvényeknek alárendelt, azonban - és ezt tévesen állapította meg a Fővárosi Ítéltábla - saját jogalkalmazási gyakorlatára is támaszkodhat, mivel a Tpv. 36. §-ának (6) bekezdése feljogosítja és kötelességévé is teszi a jogalkalmazás kiszámíthatóságának növelése érdekében saját joggyakorlatának közlemény formában való közzétételére, kiadására, melynek megtörténte esetén az abban foglalt alapelvekhez az egyes döntéseknél igazodni köteles. A bírságközlemény sem mentesíti azonban az alperest azon törvényi kötelezettsége alól, hogy az egyedi hatósági határozatát konkrétan és az ügy sajátosságaira figyelemmel indokolja.

A Versenytanács gyakorlatának megfelelően a bírság kiszámításánál kiindulhat a jogsértő magatartás reklámköltségéből, azonban a reklámköltségként csak az a ráfordítás vehető figyelembe, mely a jogsértő magatartáshoz kapcsolódott. A reklámköltséggel kapcsolatos adatszolgáltatási hiba az ügyfélre akkor terhelhető, ha a Gazdasági Versenyhivatal pontosan és világosan megfogalmazott kérdést tett fel, és a válaszból az adat nyilvánvaló téves vagy hibás jellege nem állapítható meg.

A másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az ismételt jogsértés megítélése a közömbös és a felperes vállalkozás terhére rendkívüli nyomattal bíró értékelési határon belül mozoghat, mely álláspontja összhangban áll a hazai és a nemzetközi gyakorlattal. Azzal is egyetért a Legfelsőbb Bíróság, hogy az ismételt jogsértés megállapításához nem szükséges az azonos tényállás, és az, hogy a kezdeményezett jogorvoslati eljárásban a közigazgatási perben eljáró bíróság jogerős ítélete már rendelkezésre álljon.

A másodfokú bíróság álláspontjával ellentétben nem jogsértő az „egy jogsértés = egy szorzó” elv alkalmazása, mivel arra a Tpv. kifejezett tilalmat nem tartalmaz, és a törvény a körülmények szabad értékelését teszi lehetővé. Hangsúlyozza azonban a Legfelsőbb Bíróság, hogy ez az elv a „bűnisméltés”-nek a jogsértés súlyának meghatározásánál kiemelt szerepet, meghatározó jelentőséget tulajdonít, mely elv alkalmazása csak akkor fogadható el, ha a korábbi és az új magatartás, annak tényállása, az értékelt - enyhítő és súlyosító - körülmények azonosságot mutatnak.

A bírság összegének, számítással (szorzó alkalmazásával) történő megállapítása esetén, a Versenytanácsnak a határozatban utalnia kell a szorzó alkalmazásának tényére, a szorzó mértékére, mert szükséges, hogy a mérlegelés helyessége utóbb e körben is ellenőrizhető legyen. Amennyiben a Versenytanács üzleti titok körébe eső adattal számol, azt értékeli, akkor arra a titokvédelmi szabályok betartásával kell hivatkozni a határozatában, jelezve a számszerű adatok mellőzésének indokát. Az üzleti titok körébe eső adat felhasználása - ahogy erre a másodfokú bíróság is helytállóan utalt - a Versenytanácsot nem mentesíti az indokolási

kötelezettség alól, ugyanakkor a titokvédelmet igényelt ügyfél számára sem teremt lehetőséget a helyzettel való visszaélésre.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból nem volt jogszabálysértő, ezért azt, annak egyes - a rendelkező részben foglalt - az ügy érdemi megítélését nem befolyásoló téves megállapításait - mellőzve hatályában fenntartotta.

6. A Gazdasági Versenyhivatal a bírósági ítéletekre figyelemmel Vj-46/2010. szám alatt eljárást indított az eljárás alá vonttal szemben.

II.

Az eljárás alá vont előadása

7. Az eljárás alá vont előadta,

- a jelen ügy kizárólag a bírság kiszabásáról szól, tekintettel arra, hogy az alapügy határozatának indokolása nem felelt meg a jogszabályi követelményeknek,
- a Legfelsőbb Bíróság ítéletében megállapította, hogy milyen feltételek teljesülése esetén lehet a korábbi határozatok meglétének tényét egyfajta szorzótényezőként figyelembe venni a bírság összegének megállapítása során,
- nem bírna elrettentő erővel egy magas bírság kiszabása a jelen ügyben. Az elmúlt években több alkalommal került sor vele szemben jogsértés megállapítására, illetőleg ilyen összegű bírság kiszabására. Több alkalommal hasonló, de nem azonos tényállás alapján került jogsértés kimondásra. Ugyanakkor ha a jogsértőnek ítélt magatartások összevetésre kerülnek az eljárás alá vont reklámtevékenységének kiterjedt voltaival, intenzitásával, akkor megállapítható, hogy elenyésző mértékű a jogsértő magatartások súlya. Emellett nem feledhető továbbá, hogy egyes jogsértőnek minősülő reklámkampányok esetén az eljárás alá vont gyakorlata több kommunikációs eszköz vonatkozásában jogszerűnek minősült,
- igyekszik megfelelni a jogszabályi előírásoknak, amellyel összefüggésben emlékeztet arra, hogy jelen ügyben egy 2008 előtti magatartás érintett, s ezt követően egy intenzív jogalkotás volt úgy közösségi, mint hazai szinten, s a jelenlegi elvárások megítélése szerint nem vetíthetők vissza egy korábbi, 2008 előtti magatartás elbírálására.

III.

A Versenytanács döntése

8. A Vj-114/2007/19. számú határozat felülvizsgálata tárgyában meghozott bírósági döntésekből megállapíthatóan a jelen eljárás tárgya kizárólag a Vj-114/2007/19. számú határozatban megállapított jogsértés miatt az eljárás alá vontat terhelő bírság összegének megállapítása.

9. A Versenytanács előjáróban rögzíti, hogy a „Mindig a legjobb megtakarítási mód” kijelentés tekintetében a Versenytanács – a Vj-114/2007/19. számú határozathoz hasonlóan – a bírság kiszabásától eltekintett.

10. A Tpv. 78. §-ának (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki a törvény rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás előző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. A (3) bekezdés rögzíti, hogy a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

11. A Versenytanács a bírság összegét a Tpv. 78. §-ának (2) bekezdésének előírásai és a Vj-114/2007/19. számú határozat kapcsán megfogalmazott bírósági iránymutatások alapján, a Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Versenytanács elnökének 1/2007. számú, „A bírság meghatározásának szempontjai a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolása esetén” közleményével összhangban határozta meg.

12. A Versenytanács a bírság összegének kiszámítása során a jogsértő magatartás reklámköltségéből indult ki.

a) Az eljárás alá vont adatszolgáltatásából (Vj-114/2007/2., Vj-46-005/2010.) ismertek az öt televíziós csatornán összesen több száz alkalommal sugárzott, jogsértőnek minősülő televíziós reklám kommunikációs költségei, amelyek pontos összege üzleti titkot képez. A jogsértőnek minősülő televíziós reklám bírság szempontjából releváns kommunikációs költ. Az eljárás alá vont nyilatkozataiból ismert a televíziós reklám elkészítésének (üzleti titoknak minősülő) költsége is (Vj-46-012/2010., Vj-46-016/2010.), azonban mivel nem sikerült egyértelműen tisztázni, hogy ez utóbbi összeget tartalmazza-e vagy sem a jogsértőnek minősülő televíziós reklám kommunikációs költsége, ezen összeg figyelembe vételét a Versenytanács mellőzte.

b) Az eljárás alá vont adatszolgáltatásából (Vj-114/2007/2., Vj-46-005/2010.) ismertek a jogsértőnek minősülő 200 óriásplakát kapcsán felmerült (üzleti titoknak minősülő) költségek.

c) A jogsértőnek minősülő televíziós reklám és óriásplakát bírság szempontjából releváns kommunikációs költségei kapcsán a Versenytanács tekintettel volt arra a körülményre is, hogy a televíziós reklám és az óriásplakát nemcsak a jogsértéssel összefüggő üzenetet közvetített a fogyasztók felé, amely körülmény csökkentette a figyelembe veendő összeget, azzal, hogy a reklámokban a jogsértéssel összefüggő tartalom volt a meghatározó, amely körülménynek a figyelembe vett kommunikációs költség összege csökkentésének mértékére is hatása volt, s így a Versenytanács a televíziós reklám és az óriásplakát költségeinek túlnyomó részét figyelembe vette a bírság összegének megállapítása során.

d) Az eljárás alá vont nyilatkozatából ismert, hogy a bankszámlakivonaton az akció tekintetében feltüntetésre került üzenet készítésének nem volt többletköltsége (Vj-46-012/2010.), illetve a jogsértőnek minősülő kültéri plakát alkalmazásával kapcsolatban felmerült költségek összege a rendelkezésre álló adatokból nem volt egyértelműen megállapítható. A bírság alapjának meghatározása során ugyanakkor azok a jogsértő reklámok is figyelembe veendőek, amelyek esetében nem ismert, illetőleg amelyek kapcsán az eljárás alá vont közlése szerint nem merült fel költség, mivel önmagában az a körülmény, hogy valamely reklám alkalmazásának költsége nem állapítható meg, nem indokolhatja, hogy az adott reklám révén megvalósult jogsértés ne vonjon maga után bírságszankciót. Ez a körülmény növelte a bírság alapjaként szolgáló összeget, igen csekély mértékben, figyelemmel a Versenytanácsnak a más ügyekben hasonló kommunikációs eszközök alkalmazásával összefüggésben felmerült költségekről szerzett ismereteire.

13. A Versenytanács a bírság összegének megállapítása során súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy

- a Gazdasági Versenyhivatal a Vj-114/2007/19. számú határozat meghozatalát megelőző években többször folytatott versenyfelügyeleti eljárást az eljárás alá vonttal szemben, s a Versenytanács több alkalommal állapította meg, hogy az eljárás alá vont fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolására alkalmas magatartást tanúsított (Vj-111/2005., Vj-56/2006., Vj-30/2007., Vj-50/2007., Vj-113/2007.). Ezen körülmény súlya kapcsán a Versenytanács figyelembe vette, hogy a korábbi ügyek és a jelen ügy szempontjából releváns magatartás között nem volt megállapítható a tényállás azonossága, így valamiféle szorzó Versenytanács általi alkalmazására sem került sor,
- a jogsértés kapcsán megállapítható a magatartás felróhatósága, mivel az eljárás alá vont magatartása nem érte el az adott helyzetben általában elvárható magatartási mércét, nem felelt meg a társadalom értékítéletének,
- a jogsértés bizalmi jellegű termékkel (pénzügyi szolgáltatással) összefüggésben valósult meg,
- a jogsértéssel érintett (a jogsértőnek minősülő reklámokkal) elért fogyasztói kör széles volt,
- megállapítható volt a reklámoknak az eljárás alá vont image-ának, s ezáltal piaci részesedésének számára kedvező módon történő befolyásolására való alkalmassága, amely nemcsak rövid távon jelentkezik, megnövelve így a jogsértéssel érintett időtartamot.

14. A Versenytanács a bírság összegének megállapítása során enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a reklámokat észlelő fogyasztó a szerződéskötést megelőzően további információkhoz juthatott a reklámokban érintett termékek kapcsán.

15. A Versenytanács ezt követően – szem előtt tartva a szankcionálás preventív célját is – mérlegelte, hogy a fenti körülmények figyelembe vételével megállapítható bírságösszeg kellő elrettentő erőt képvisel-e a magyar lakossági banki piac legnagyobb szereplője esetében. Ezzel összefüggésben a Versenytanács tekintettel volt arra, hogy

- az eljárás alá vont adatszolgáltatásaiból (Vj-114/2007/6., Vj-46-004/2010., Vj-46-005/2010., Vj-46-016/2010.) ismert
 - a két akcióban érintett konstrukció keretében az ügyfelek által az eljárás alá vontnál elhelyezett megtakarítások (üzleti titoknak minősülő) összege,
 - a Lakossági Forint Folyószámla, a Junior Folyószámla, a Diákszámla, a Lakossági Elektronikus Számlacsomag, a Lakossági Aktív Számlacsomag és a Lakossági Takarékszámhához kapcsolódó, 2007. március 26-tól 2007. április 27-ig, valamint 2007. július 16-tól 2007. augusztus 17-ig tartó két hónapos, forint alapú lekötésre vonatkozó akció révén az eljárás alá vont által elért nyereség (üzleti titoknak minősülő) összege,
- nem mellőzhető az sem a fenti adatok kapcsán, hogy ezen összegek nem teljes egészében relevánsak, mivel a két akcióban érintett konstrukció keretében az ügyfelek által az eljárás alá vontnál elhelyezett valamennyi megtakarítás, illetve az eljárás alá vont által elért nyereség teljes összege nem vezethető vissza a jogsértő magatartásra, így különösen tekintettel arra, hogy a fogyasztók egy, a reklámozott kamat eléréséhez szükséges feltételeket teljesítő, reklámoktól függetlenül legalább 5.000.000 millió Ft megtakarítást elhelyezni szándékozó része esetében eljárás alá vont magatartása nem volt alkalmas a Tpv. 8. §-ába ütköző módon történő megtévesztésre.

16. Figyelemmel a fentiekre a Versenytanács a bírság összegét 100.000.000 Ft-ban határozta meg, megállapítva, hogy ezen összeg a törvényi maximum töredéke [a Vj-114/2007/19. számú határozatból ismert, hogy az eljárás alá vont Tpvt. 24.§-ának (3) bekezdése alapján nettó árbevétel helyett figyelembe veendő bevételi tételeinek összege 2006-ban 743.788 millió Ft-ot tett ki].

17. A bírságot a határozat kézhezvételétől számított harminc napon belül kell megfizetni, függetlenül attól, hogy a határozattal szemben keresetet terjesztenek-e elő. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 110. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint a keresetlevél benyújtásának a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya, az ügyfél azonban a keresetlevélben a döntés végrehajtásának felfüggesztését kérheti. A végrehajtást a kérelem elbírálásáig a Versenytanács nem foganatosíthatja.

A Ket. 138. §-ának (1) bekezdése szerint a pénzfizetési kötelezettségének határidőre eleget nem tevő késedelmi pótléket köteles fizetni. A (3) bekezdés szerint a késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után a felszámítás időpontjában érvényes jegybanki alapkamat kétszeresének 365-öd része. Ennek ellentételezéseként a Tpvt. 83. §-ának (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az eljáró versenytanács határozata jogszabályt sértett és ennek következtében az ügyfélnek igénye keletkezik a bírság visszatérítésére, a visszatérítendő összeg után a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres összegének megfelelő kamatot is meg kell téríteni.

A bírságnak a Gazdasági Versenyhivatal 10032000-01037557-00000000 számú bírságbevételi számla javára történő befizetésekor a közlemény rovatban feltüntetendő

- az eljárás alá vont neve,
- a versenyfelügyeleti eljárás száma,
- a befizetés jogcíme (bírság).

IV.

Egyebek

18. A Gazdasági Versenyhivatal hatásköre a Tpvt. 45. §-án, illetékessége a Tpvt. 46. §-án alapul. E rendelkezések értelmében a Gazdasági Versenyhivatal kizárólagos hatáskörrel rendelkezik minden olyan versenyfelügyeleti ügyben, amely nem tartozik bíróság (86. §) hatáskörébe, illetékessége pedig az ország egész területére kiterjed.

19. Az eljárás alá vont sérelmezte, hogy a Vj-46-017/2010. számú, az elintézési határidőt meghosszabbító végzés indokolásából nem derült ki számára, miért (milyen okból) mutatkozott szükségesnek az elintézési határidő meghosszabbítása.

A Tpvt. 81. §-a szerint az ügyfél a vizsgálati eljárás szabálytalanságát a szabálytalannak tartott intézkedéstől számított három napon belül írásban kifogásolhatja. A kifogás figyelmen kívül hagyását a vizsgáló a jelentésben, az eljáró versenytanács az eljárást befejező döntésében köteles megindokolni.

Az eljárás alá vont az általa 2010. szeptember 30-án átvett végzéssel szemben az erre nyitva álló három napos határidőt követően nyújtotta be vizsgálati kifogását, amelyet erre tekintettel a Versenytanács – annak érdemi vizsgálatát mellőzve – figyelmen kívül hagyott.

20. A határozat elleni jogorvoslati jogot a Tpv. 83. §-ának (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2010. október 19.

dr. Zavodnyik József sk.
előadó versenytanács tag

Váczai Nóra sk.
versenytanács tag

dr. Szántó Tibor sk.
versenytanács tag